

पुण्डकः

इति राजनिर्घण्टः ॥ (अश्वदेहस्यचिह्नविशेषः ।
अस्य लक्षणादिकं पुण्डकशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ बलि-
राजस्य ज्ञेयः पुत्रविशेषः । यत्रानैव पुण्ड-
देशो विख्यातः । यथा, महाभारते । १।१०४।
४७—५१ ।

“बलिः सुदेश्यां भार्यां स्नां तस्मै तां प्राहिणोतु
पुनः ।

तां स दीर्घतमाङ्गेषु सृष्ट्वा देवीमथात्रवीतु ।
भविव्यन्ति कुमारान्स्ते तेजसादित्यवर्षसः ।
अङ्गो वङ्गः कलिङ्गश्च पुण्डः सुष्मश्च ते सुताः ॥
तेषां देशाः समाख्याताः खनामप्रथिता भुवि ।
अङ्गस्याङ्गोऽभवद्देशो वङ्गो वङ्गस्य च स्मृतः ॥
कलिङ्गविषयश्चैव कलिङ्गस्य च स स्मृतः ।
पुण्डस्य पुण्डः प्रख्याताः सुष्माः सुष्मस्य च
स्मृताः ॥

एवं वचेः पुरा वंशः प्रख्यातो वै महर्षिणः ॥”)

पुण्डकः, पुं, (पुण्ड इव प्रतिक्रितः । “इवे प्रति-
कृतो” ४।३।६६। इति कन् ।) माधवी-
लता । इत्यमरः । २।३।७२ ॥ (पथ्यायोऽस्य
यथा, भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
“माधवी स्यात्तु वासन्ती पुण्डको मत्तकोऽपि च ।
अतिसुक्तो विसुक्तश्च कासुको भ्रमरोत्सवः ॥”)
तिलकवृक्षः । (पुण्ड + स्वार्थे कन् ।) इच्छुभेदः ।
पुँडि आक इति भावा । तत्पर्यायः । रसालः २
इच्छुवाटी ३ योनिः ४ इच्छुयोनिः ५ रसाली ६
रसहालिका ७ करङ्कशालिः ८ अस्य गुणाः ।
मधुरत्वम् । शीतलत्वम् । रुचिकारित्वम् । मृदु-
त्वम् । पित्तदाहहरत्वम् । तृष्यत्वम् । तेजोवल-
विवर्द्धनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अश्व-
शरीरस्थचिह्नविशेषः, पुं, स्त्री । यथा, अश्व-
वैद्यके । ३।७३—८१ ।

“अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि पुण्डर्यां लक्षणं शुभम् ।
आनुपूर्व्या यथादृष्टं सुनिभिक्षर्ववेदिभिः ॥
शुक्तिशङ्खगदाखड्गमद्मकक्राकुशोपमाः ।
शरासनसमाकाराः प्रशस्ताः पुण्डकाः स्मृताः ॥
मत्स्यशृङ्गारप्रासादसर्वेदोयूपसन्निभाः ।
श्रीवृक्षदर्पणाकाराः शुभदाः परिकीर्षिताः ॥
शिरोललाटवदनं यः पुण्डो व्याप्य तिष्ठति ।
स धन्यः पूजितो नित्यमञ्जुकञ्चैव यो भवेत् ॥
पर्यन्तेन्द्रपताक्राभा ये च समदाससन्निभाः ।
ते सर्वे पूजिताः पुण्डा धनधान्यफलप्रदाः ॥
इति पुण्डाः शुभाः प्रोक्ताः पूर्वशास्त्रानुसारतः ।
अशुभांश्चैव वक्ष्यामि यथायोगं समासतः ॥
कक्रकङ्ककवन्त्याहिरप्रगोमायुसन्निभाः ।
असिताः पीतका रक्ताः पुण्डका नैव पूजिताः ॥
तिर्यग्गुणाश्चैव विच्छिन्नाः शृङ्खलापाशसन्निभाः ।
शूलाया वामदेहस्याः पुण्डका न शुभाः स्मृताः ॥
जिह्वाकल्मषरुक्षाणि भस्मवर्णनिभानि च ।
पुण्डकाणि न शस्यन्ते भिन्नवर्णानि वाजिनः ॥”
पुण्डदेशवृत्तपतिः । यथा, महाभारते । १।१०।२४।
“तथाङ्गवज्रौ सह पुण्डकेण
पाण्डुराङ्गराजौ च सहान्यकेन ॥”)

पुण्डक

पुण्डकेलिः, पुं, (पुण्डे इच्छुविशेषे केलिर्यस्य ।)
हस्ती । इति शब्दमाला ॥

पुण्यं, स्त्री, (पूयतेऽनेनेति । पू+“पूडो यस्तुक्
इस्रश्च” उणा० ५।१५ । इति यत् खगाममो
इस्रश्च ।) शुभादृष्टम् । तत्पर्यायः । धर्मम् २
श्रेयः ३ सुकृतम् ४ वृषः ५ । इत्यमरः । १।१।२४४ ॥
पुण्यभारवोद्गमशक्तस्य पण्डितस्य विन्दा यथा,
अग्निपुराणे ।

“पण्डितेनापि किञ्चन समर्थेन च देहिनाम् ।
यत् पुण्यं भारसुडोद्गमशक्तं पारलौकिकम् ॥”
व्यात्मज्ञतपुण्यकथननिषेधो यथा,—
“इष्टं दत्तमधीतं वा विनश्यत्पनुकीर्तनात् ।
ज्ञाघानुश्रीचनान्ध्याश्च भयतेजो विभिद्यते ॥
तस्मादात्मज्ञतं पुण्यं वृथा न परिकीर्षयेत् ॥”

इति शुद्धितस्त्रे देवलः ॥ * ॥

अदत्तपुण्यभागित्वं पापशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ * ॥
श्रीभनकर्म । पावनम् । सुन्दरे, त्रि । इति
हेमचन्द्रः । सुगन्धि । इति जटाधरः ॥

पुण्यकं, स्त्री, (पुण्याय कायतीति । कै+कः ।)
व्रतम् । तच्च उपवासादि । शास्त्रे पुण्यत्वेन
पवित्रताजनकत्वेन यदधीतमुपवासादि तदेव
व्रतं न तु यः कीदृपि नियमः । आदिना नक्तं
भोजनान्त्तरलवणादिपरिग्रहः । इत्यमरभरतौ ॥

पुण्यकव्रतं, स्त्री, (पुण्यकं व्रतमिति ।) पतिसौभा-
ग्यस्य श्रीकृष्णतुल्यापुत्रस्य च जनकः स्त्रीकनैय-
नियमविशेषः । तस्य विधिर्गेषा,—
महादेव उवाच ।

“हरेराराधनं कृत्वा व्रतं कुरु वरानने ।
व्रतश्च पुण्यकं नाम वर्षमेकं करिष्यसि ॥
देवि ! शुद्धे च कावेरत्र परं नियमपूर्वकम् ।
माघशुक्लत्रयोदश्यां व्रतारम्भः शुभः प्रिये ॥
गात्रं सुनिर्मलं कृत्वा शिरःसंस्कारपूर्वकम् ।
उपोष्य पूर्वदिवसे वस्त्रं प्रक्षाल्य यत्नतः ॥
धौते च वासवी कृत्वा उपविश्यासने शुचौ ।
आचम्य तिलकं कृत्वा निर्वाप्य आङ्गिकं पुरः ॥
षट्स्यारोपणं कृत्वा खस्त्रिवाचनपूर्वकम् ॥
पुरोहितस्य वरुणं पुरः कृत्वा प्रथमतः ।
संकल्प्य वेदविहितं व्रतमेतत् समाचरेत् ॥
व्रते द्रव्याणि नित्यानि चोपहाराणि षोडश ।
देयानि नित्यं देवेशि ! कृणाय परमात्मने ।
आसनं खागतं पाद्यमर्घ्यामचमनीयकम् ॥
मधुपर्कश्च स्नानीयं वस्त्राभरणानि च ।
सुगन्धिपुष्यं धूपञ्च दीपनेवेदावन्दनम् ॥
यज्ञस्रश्च ताम्बूलं कर्पूरादिमुवाचितम् ।
द्रव्याण्येतानि पूजायाश्चाङ्गरूपाणि सुन्दरि ॥
देवि ! किञ्चिद्दिनेनैवाङ्गहानिः प्रजायते ।
अङ्गहीनश्च यत् कर्मे चाङ्गहीनो यथा नरः ॥
अङ्गहीने च कार्ये च फलहानिः प्रजायते ।
अष्टोत्तरशतं पुष्यं पारिजातस्य विष्णवे ।
देयं प्रतिदिनं दुर्गे ! स्वात्मनो रूपहेतवे ॥
श्वेतचम्यकपुष्पाणां लक्षमक्षतमीक्षितम् ।
प्रदेयं हरये भक्ता बहुसौन्दर्यहेतवे ॥

पुण्डक

नीलोत्पलानां लक्ष्मण देयं कृणाय भक्तितः ।
व्रताङ्गभूतं देवेशि ! चक्षुषो रूपहेतवे ॥
हिमालयोद्भवं लक्ष्मणं रुचिरं श्वेतचामरम् ।
प्रददौ केशवायैव केशसौन्दर्यहेतवे ॥
अमल्यरत्नरचितं दर्पणानां सहस्रकम् ।
देयं नारायणायैव नाभिसौन्दर्यहेतवे ॥
अमल्यरत्नरचितं पुटकानां सहस्रकम् ।
प्रदेयं गोपिकेशाय नासिकारूपहेतवे ॥
वत्सुकपुष्पलक्ष्मणं देयं राधेश्वराय च ।
खस्यौष्ठाधरयोश्चैव बहुसौन्दर्यहेतवे ॥
सुक्ताफलानां लक्ष्मणं दन्तसौन्दर्यहेतवे ।
देयं गोलोकनाथाय शैलवे ! भक्तिपूर्वकम् ॥
रत्नगण्डकलस्यश्च गण्डसौन्दर्यहेतवे ।
मदीश्वराय दातव्यं व्रते शैलेन्द्रकन्यके ! ॥
रत्नपाषाणलक्ष्मणं देयं ब्रह्मेश्वराय च ।
ओष्ठाधःस्थलरूपाय प्राणेशि ! भक्तितो व्रते ॥
कर्णभूषणलक्ष्मणं रत्नसारविनिर्मितम् ।
देयं सर्वेश्वरायैव कर्णसौन्दर्यहेतवे ॥
माध्वीककलसानाश्च लक्ष्मणं रत्नविनिर्मितम् ।
देयं विश्वेश्वरायैव खरसौन्दर्यहेतवे ॥
सुधापूर्णं च कुम्भानां सहस्रं रत्ननिर्मितम् ।
देयं कृष्णाय देवेशि ! वाक्सौन्दर्यहेतवे ॥
रत्नप्रदीपलक्ष्मणं गोपवेशिप्रधायिने ।
देयं किशोरवेश्याय दृष्टिसौन्दर्यहेतवे ॥
धुसूरकुसुमाकारं रत्नपात्रसहस्रकम् ।
देयं गोरक्षकायैव गलसौन्दर्यहेतवे ॥
सद्रत्नसाररचितं पद्मनालसहस्रकम् ।
देयं तनुकपालाय बाहुसौन्दर्यहेतवे ॥
लक्ष्मणं रत्नपद्मानां कक्षसौन्दर्यहेतवे ।
देयं गोपाङ्गनेशाय नारायणि ! हरिव्रते ॥
अङ्कुरीयकलस्यश्च रत्नसारविनिर्मितम् ।
अङ्गुलीनाश्च रूपार्थं देयं देवेश्वराय च ॥
मण्डोन्दसारलक्ष्मणं श्वेतवर्णं मनोहरम् ।
देयं सुनीन्द्रनाथाय नखसौन्दर्यहेतवे ॥
सद्रत्नसारहारानां लघुश्रातिमनोहरम् ।
देयं मदनमोहाय वक्षःसौन्दर्यहेतवे ॥
सुपक्वश्रीफलानाश्च लक्ष्मणं सुमनोहरम् ।
देयं सिद्धेन्द्रनाथाय स्नानसौन्दर्यहेतवे ॥
सद्रत्नवत्सुलाकारं लक्ष्मणं मनोहरम् ।
देयं पद्मनाभेशाय देहस्य रूपहेतवे ॥
सद्रत्नसाररचितनाभीनालसहस्रकम् ।
प्रदेयं पद्मनाभाय नाभिसौन्दर्यहेतवे ॥
सद्रत्नसाररचितरथचक्रसहस्रकम् ।
नित्यसौन्दर्यार्थं च प्रदेयश्चक्रपाणये ॥
सुवर्णरत्नकुम्भानां लक्ष्मणं सुमनोहरम् ।
प्रदेयं श्रीनिवासाय श्रोत्रिसौन्दर्यहेतवे ॥
शतपत्रस्यलानां लक्ष्मणं नमश्चतम् ।
प्रदेयं पद्मनेत्राय पादसौन्दर्यहेतवे ॥
सुवर्णरचितानाश्च खड्गानां सहस्रकम् ।
गतिसौन्दर्यहेतव्यं देयं लक्ष्मीश्वराय च ॥
राजहंससहस्रं च गलेन्द्राणां सहस्रकम् ।
सुवर्णच्छत्रलक्ष्मणं देयं नारायणाय च ॥